Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150008112/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

førsel, denne Særhed, og han vilde bekjæmpe den, han gjorde Vold paa sig selv, fik en Art Veltalenhed, men intet Du kom over hans Læber.

»Din Skaal, *Otto*!« sagde *Vilhelm* og stødte Koppen imod hans.

»Skaal!« svarede *Otto* med et Smiil.

»Det er sandt!« begyndte Fætteren, »jeg lovede forleden at bringe mine Avertissementer med; første Bind er sluttet!« og han trak en Bog op af Lommen, hvori var indklæbet en Samling af de meest originale Adresseavis-Bekjendtgjørelser, som man endnu daglig finder dem.

»Ja jeg har eet til Dem!« sagde *Fruen*, »jeg fandt det forleden, det er fortræffeligt! En Kone ønsker sig et lille Barn paa Flaske!«

»Her er ogsaa et meget godt!« sagde *Vilhelm*, som begyndte at bladdre i Bogen: »En Dreng, ogsaa af den mosaiske Troesbekjendelse, kan blive antagen i Snedkerlære; men uden at han vil spise Alt, hvad der falder i Huset, kan det ikke nytte han melder sig!« – »Det er rigtignok en haard Betingelse for den arme Dreng!«

»Næsten hver Dag kan man læse,« sagde Fætteren, »til Skuespillet iaften eller imorgen kan erholdes en god Plads i tredie Etage i Christenbernikovstræde!« det er dog en temmelig Plads fra Theatret!«

»Theatret!« udbrød Herren i Huset, der netop traadte ind, for at tage Plads ved Theebordet. »Man kan strax høre, hvo det er som taler! Nu er han ved Theatret igjen! det Menneske kan ikke tale om andet! der maa virkelig sættes en Mulct, som han erlægger hvergang han siger det Ord: Theatret! jeg vil ikke sætte den høiere end til to Skilling, og jeg tør love for, at før Maaneden er ude, har han maattet give alle sine Lommepenge, Kjole og Støvler oven i Kjøbet, til at betale Mulct og Bøder. Det er en sand Manie hos det Menneske! Jeg kjender ingen blandt mine unge Venner,« tilføiede han med et ironisk Smiil til *Vilhelm*, »slet ingen, der har en saadan staaende Kjephest, som vor gode Fætter!«

»Her gjør Du ham Uret!« sagde Fruen, »sæt ham ikke i Mulct, ellers sætter han Dig ind i en Vaudeville! Desuden, Du lever i Politik, Fætter i Theatervæsen, *Vilhelm* i Generalbas og Hr. *Thostrup* i lærde Materier! saaledes er enhver af Eder en lille Nagle i de forskjellige Verdens Hjul; den, som foragter den Anden, viser derved, at han anseer sit Hjul for det første, eller troer, at Verden er en Hjulbør, som gaaer paa eet Hjul! nei, den er en mere kunstig Maskine.«